

By: Goldman

EL SECRET DE LA CIUTAT MODERNA

Un dia, mentre caminava amb el meu ca, vaig trobar una insígnia molt bonica, plena de níguls i un gran sol. Quan la vaig tocar, em va transportar: em trobava en una gran ciutat, molt moderna, amb edificis molt alts. Quan vaig mirar al cel, hi havia vehicles voladors, els carrers nets i el més estrany era que no hi havia gent.

Vaig seguir caminant i tot eren aparadors amb productes electrònics, no hi havia roba ni calçat, menjar, juguetes... no hi havia res de les coses comuns de la meva ciutat.

- Què està passant?

Tot era electrònic.... On es troba tota la gent?

Vaig entrar en una de les tendes i vaig veure una gran pantalla on donaven les notícies: em trobava a l'any 3000!!

Al fons de la tenda hi havia un mostrador i algú al darrere. Em vaig apropar i li vaig demanar:

- On soc? I a quin any?

Quan es va girar, no era una persona, vaig quedar de pedra, era una robot!

Xerrava com nosaltres, el seu aspecte era d'una jove molt bonica i educada.

- Bon dia, senyor. Està a la ciutat de Without People i a l'any 3000.

- Gràcies. - Vaig contestar aterrat- Em podria dir on es troba tota la gent?

La senyoreta robot va començar a explicar-me perquè no hi havia gent a la seva ciutat:

- Els humans varen ser expulsats de la ciutat perquè ens vàrem adonar que eren la major amenaça per mantenir viu el planeta. A l'any 2030, el món estava desapareixent per la seva culpa. Els vertits de petroli als oceans, les grans illes de plàstic per totes les aigües, desastres nuclears, explosions químiques pertot el món, contaminacions a les ciutats...

M'estava entrant por per dins del cos, estava suant. Quan més l'escoltava més me n'adonava del que esteiem fent a la nostra Terra.

Estava a punt de plorar. Vaig tancar els ulls apretant fortament la xapa que havia trobat.

Quan els vaig obrir em trobava amb el meu ca a la meva ciutat. Caminant cap a ca meva.

Em vaig fixar en el que m'havia dit aquella dona robot: hi havia plàstics, rodes, vidres, cartrons, botelles, cotxes, motos, llosques del tabac.... els parcs i muntanyes descuidades.

Em vaig adonar del mal que estàvem fent.

Havia de dir-li al món el que ens passaria. Havia de fer alguna cosa! I començaré canviant jo.

A partir d'ara començaré a cuidar el meu món.

I vosaltres? M'ajudau?